

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

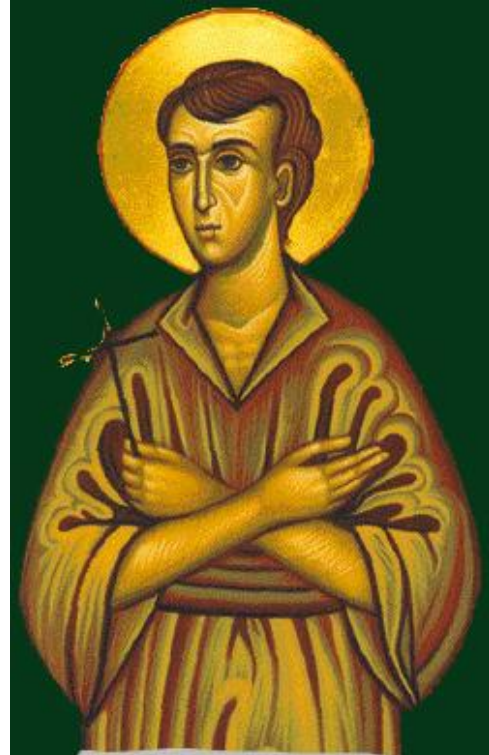
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Святий Іван «Руський»
(Українець)**

**St. John "the Russian"
(Ukrainian)**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

«Я народився Християнином і помру Християнином!»

На 27-го травня, за модифікованим юліанським календарем, православні греки святкують пам'ять Угодника Божого з України, якого звать «Св. Іваном Руським». (Цей календар співпадає з григоріанським – а більшість греків саме по ньому святкують нерухомі Свята, тоді коли українці та більшість православних слов'ян святкують їх за юліанським, отож для нас це Свято припадає на 6-го червня за григоріанським календарни).

Цей чудовий Християнин з наших земель народився приблизно в р. 1690-му. Переяславська Угода, яку заключив Гетьман Богдан Хмельницький з московським Царем Олексієм у 1654-му

“I was born a Christian and I shall die a Christian.”

On May 27 according to the Modified Julian Calendar Orthodox Greeks celebrate the memory of a Saint from Ukraine whom they call “St. John the Russian”. (This Calendar coincides with the Gregorian – most Greeks celebrate immovable Feastsdays according to it, while Ukrainians and most other Slavs celebrate them according to the Julian Calendar, so for us this Feastday falls on June 6 according to the Gregorian calendar).

This wonderful Christian from our land was born about 1690. The Treaty of Pereyaslav, by which the Hetman Bohdan Khmel'nyts'ky made an alliance with Tsar Alexei of Moscow in 1654 to

р. для підтримки в його намаганнях усамостійнити Україну від панування Польщі, принесла з собою окупацію України Москвою, яка тривала більш чим три століття. І таким чином країна походження Івана (прізвище його - невідоме) тоді звалась просто «Малою Росією». Отож Св. Івана і звать «Руським» (по грецькому «о россос») донині.

Іван служив солдатом у війні московського Царя Петра I з турками Османськими. Він попав у полон в р. 1711 і став невільником у селі Прокопії в Малій Азії. Господар його заставляв його вчинити, як багато інших в його обставинах, тобто прийняти Іслам. Але Іван не піддався. Він сказав, що він добровільно та віддано служитиме йому, але таки не покине своєї Віри: «Я народився Християнином і помру Християнином». Турецький пан погодився, щоб не втратити все ж таки цінного раба і Св. Іван вірно служив йому і його родині до своєї смерті в р. 1730, коли йому було приблизно 40 літ.

Св. Іван сприймав свої життєві обставини, як такі що їх послав йому справжній Володар всього життя, Господь Бог, як і пише Св. Ап. Павло в Посланні до Єфесян 6:5-8: «Раби, слухайтеся тілесних панів зо страхом і тремтінням у простоті серця вашого, як Христа! Не працюйте тільки про людське око, немов чоловіковгодники, а як раби Христові, чиніть від душі волю Божу, служіть із зичливістю, немов Господеві, а не людям! Знайте, що кожен, коли зробить що добре, те саме одержить від Господа, чи то раб, чи то вільний». Іван уважав, що служіння яке він віддає своєму господареві та його родині це - служіння Самому Христові, Який поручив Себе Отцеві Небесному і віддав Своє життя за Свою Паству, як Добрий Пастир.

З часом господарі Івана звернули увагу на те, які благословення та ласки він приніс їхньому дому. Вони попросили

gain support for his efforts to make Ukraine independent of domination by Poland, had led to an occupation of Ukraine by Moscow which lasted for more than three centuries. Thus, at this time, the land of John's birth (his surname is unknown) was simply known as "Little Russia" ("Malaya Rossiya"). Thus St. John is known as "the Russian" (in Greek "o rossos") to this day.

John was a soldier in the war of the Tsar of Moscow, Peter I, with the Ottoman Turks. He was captured in 1711 and taken as a slave to the village of Prokopi in Asia Minor. His master pressured him to do as did so many others in his situation: to embrace Islam. But John did not waver. He said that he would willingly offer dedicated service to his master, but he would never renounce his Faith. "I was born a Christian and I shall die a Christian" said he. His Turkish master relented rather than lose a valuable slave and John served him and his family faithfully until his death in 1730 at the age of about 40 years.

John accepted his life situation as being ordained by God, the true Master, in keeping with St. Paul's teaching found in his Letter to the Ephesians 6:5-8: "Bondservants, be obedient to those who are your masters according to the flesh, with fear and trembling, in sincerity of heart, as to Christ; not with eyeservice, as men-pleasers, but as bondservants of Christ, doing the will of God from the heart, with goodwill doing service, as to the Lord, and not to men, knowing that whatever good anyone does, he will receive the same from the Lord, whether he is a slave or free." John perceived the service offered to his master and his family as service offered to Christ, Who submitted Himself to the Father and laid down His life for the Flock as the Good Shepherd.

After a time John's masters noticed what a blessing he was to their household.

його прийняти вигідніше помешкання чим те, в якому він жив,- тобто у стайні разом з домашніми звірами. Та Іван смиренно відмовився бо ж радів, що він відпочиває в приміщенні подібному до того, в якому народився Цар над царями.

У своїй відданій службі Св. Іван смиренно цілковито поручав себе Христу. Він постійно молився і учащав на Богослужіння в церковці Св. Юрія, яка знаходилася недалеко від дому його господарів. Його служіння супроводилося й чудами. Одного разу він «послав» своєму панові улюблену страву до Мекки, де він відбував паломництво. Страва просто появилася на столі у мідяній тарілці, на якій було відбите ім'я господаря, так що Ага й привіз її з собою, коли повернувся додому.

Коли вже відчував Іван, що його земний шлях доходить до кінця він попросив Священика принести йому Святі Таїнства. Отець побоявся зробити це відкрито і заховав їх у яблуці. Таким чином начебто символічно виправив гріх прабатьків, які зломали Божу заповідь не їсти забороненого фрукту в Раю.

Тіло Св. Івана виявилось нетлінним після його смерті і через його Св. Мощі творив він багато чудес,- як для Християн так і для Мусульман, які знали про його святість. Частина його Мощів перевезли в Монастир Св. Пантелеймона на Св. Горі Афон. А частину, в р. 1924-му, перевезли до грецького острова Евії в місто, якого назвали Новою Прокопією. Побудовано там величний Храм для них і багато паломники туди й приїжджають щороку святкувати його Празник 27-го травня .

Таким чином цей чудовий українець-Християнин сполучає православних греків, українців та росіян, а також Християн і Мусульманів. Нехай його заступництво збільшує спокій і любов

They invited him to take up a residence more comfortable than the stable, in which he slept with the animals. John politely refused, rejoicing that he took his rest in a situation similar to that in which the King of kings was born.

In his dedicated service John humbly surrendered himself completely to Christ. He prayed continually and attended Divine Services in the nearby little Church of St. George. His dedication was accompanied by miracles. Once he "sent" a plate of food to his master who was on a pilgrimage to Mecca – the food appeared on his table on a copper plate inscribed with his own name, which the Agha brought back with him upon his return.

When John began to sense that his earthly life was coming to an end, he called a Priest to bring him the Holy Mysteries. Fearing to do so openly, the Father concealed the Sacrament in an apple, as though symbolically correcting the sin of the forefathers who transgressed God's commandment by eating the forbidden fruit in Paradise.

St. John's body remained incorrupt after his death and many miracles came about from his Holy Relics for both Christians and Muslims who knew of his sanctity. A portion of his Relics was brought to the Monastery of St. Panteleimon on Mount Athos. Some were taken in 1924 to the Greek Island of Euboea in a town renamed New Prokopi. A Church was built to house them and many pilgrims flock there each year to celebrate his memory on May 27.

Thus this wonderful Ukrainian Christian is a link between Orthodox Greeks, Ukrainians and Russians, as well as between Christians and Muslims. May his intercessions bring an increase of peace and love in our troubled time on this planet. Amen.

між нами у цей затурбований час на цій планеті. Амінь.	
--	--